

ת"ד 344/11/14 - מדינת ישראל נגד שרית אלקיים

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 344-11-14 מדינת ישראל נ' אלקיים

02 יוני 2015

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
שרית אלקיים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ

ב"כ הנאשמת: עו"ד ביאטריס בלוויסה

הנאשמת: אין התייצבות

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן הוגש וסומן כא/2.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון , שופטת

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בגרימת תאונת דרכים עקב פגיעה בהולכת רגל שלא על מעבר חציה, נהיגה רשלנית וגרימת חבלה של ממש לגוף.

כעולה מכתב האישום המתוקן, בתאריך 11.8.13 בסמוך לשעה 10:49 נהגה הנאשמת רכב פרטי בקרית ביאליק ביציאה מהקריון ופנתה שמאלה לצומת עם כביש 4 דרך עכו.

באותה עת, חצתה את הכביש הולכת הרגל, הגב' פיזלמן רוזליה, ילידת שנת 1948 (להלן: "הולכת הרגל") מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשמת, שלא במעבר חציה והספיקה לחצות כתשעה מטרים מרוחב הכביש עד אשר נפגעה מרכבה של הנאשמת אשר הבחינה בה באיחור, פגעה בה והפילה אותה לכביש.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בחבלות של ממש.

הנאשמת בחרה להודות במיוחס לה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה שלא במסגרת הסדר טיעון ובכך חסכה זמן שיפוטי.

במועד הכרעת הדין אף ביקשה הנאשמת, מיוזמתה, להיפסל עד תום ההליכים בעניינה ולהפקיד את רישיון הנהיגה שלה. ואכן, על פי החלטתי הפקידה הנאשמת את רישיון הנהיגה שלה במזכירות בית המשפט ביום 15.2.15 והיא פסולה ממועד זה.

בטיעוניה לעונש עתרה באת כח המאשימה לגזור על הנאשמת פסילה ארוכה, פסילה על תנאי וקנס. כן ביקשה באת כח המאשימה דחיית הדין לצורך בירור מצבה העדכני של הנפגעת.

מאחר והמאשימה לא הצליחה לקבל מידע על מצבה הרפואי העדכני של הנפגעת נקבעו שני מועדים נוספים לצורך שמיעת טיעונים לעונש ובית המשפט אף זימן לצורך זה את הנפגעת לדין ולחלופין איפשר לה להעביר הודעה בכתב בדבר מצבה הרפואי העדכני בעקבות התאונה.

בדין האחרון אשר התקיים בפני הודיעה באת כח המאשימה כי יצרה קשר טלפוני עם הנפגעת ובא כוחה ונמסר לה כי מאז התאונה הנפגעת אינה יוצאת מהבית וצפויה לעבור ניתוח לשיפור מצבה.

באת כח הנאשמת בטיעוניה לעונש הפנתה את בית המשפט לעובדה כי הנאשמת נוהגת מזה 25 שנים ללא שצברה הרשעה כלשהי. הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, גרושה ואם לשלושה כאשר ביתה בת ה-12 נכה. הוסיפה וציינה כי הנאשמת מטפלת גם באימה הסיעודית. לעניין מצבה הכלכלי ציינה באת כח הנאשמת כי הנאשמת מובטלת

וביקשה להסתפק בפסילת המינימום הקבועה בחוק וכן בקנס מתון.

הנאשמת הדגישה את עברה הנקי ואת העובדה כי התאונה ארעה שלא במעבר חציה.

דין והכרעה

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך מתחם העונש יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה ברשלנות שגרמה לחבלה של ממש, שלא בנסיבות של חציית כביש במעבר חציה או בסמוך לו, נע בין פסילת רישיון של מספר חודשים, מעבר לפסילת המינימום, ועד לשנתיים, פסילה על תנאי וקנס וכן עונשים נוספים במקרים המתאימים.

היות שבעבירות תעבורה, לרוב, הערך המוגן שבבסיסן מתרכז בשמירה על ביטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, אזי מנעדו של המתחם תלוי בעיקרו בנסיבות התאונה, מידת אשמו של הנהג, דהיינו מידת רשלנותו, ובתוך כך ניתן לשקול גם אם קיימת תרומת רשלנות מצדו של המעורב (סעיף 40ט(א)(2) ביחד עם סעיף 40יב לחוק העונשין), אופי החבלות שנגרמו והעבר התעבורתי - כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה.

כפי שפורט במסמכים הרפואיים אשר הוגשו לעיוני ע"י ב"כ המאשימה, להולכת הרגל נגרמו חבלות של ממש בדמות שברים בגפיים, הנאשמת אושפזה למשך מספר ימים, גובסה בזרוע ובברך ונזקקה לניתוח. עוד עולה מטיעוני ב"כ המאשימה כי מצבה של הולכת הרגל עדיין אינו תקין והיא נזקקת לניתוח לשיפור מצבה.

הנאשמת ילידת שנת 1971 נוהגת משנת 1990 ואין לחובתה עבר תעבורתי כלשהו ומכאן שבנסיבות אלה ניתן ללמוד כי אכן מדובר באירוע חריג ויחיד במהלך של כ-25 שנים של וותק בנהיגה ואני רואה את עברה הנקי כנסיבה לקולא.

מצבה האישי, כפי שעלה מטיעוני באת כוחה של הנאשמת, לא שפר עליה שכן היא מטפלת הן בבת נכה והן באם סיעודית, היא מובטלת וגרושה.

הנאשמת אם לשני ילדים נוספים.

מידת רשלנותה של הנאשמת אינה ברף הגבוה כפי שטענה באת כח הנאשמת אולם תוצאות התאונה, במקרה שבפני, למרבה הצער, אינן קלות כפי שפורט בכתב האישום המתוקן.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים לעונש, בשים לב למהות העבירות עליהן נותנת הנאשמת את הדין בפני, לתוצאות התאונה- חבלות של ממש כמפורט לעיל מצד אחד ומהצד האחר, עברה הנקי של הנאשמת, הודאתה המידית ומצבה האישי והכלכלי ויתר הנסיבות שבתיק זה, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 01.07.2015 ואילך.

אני פוסלת את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 וחצי חודשים בפועל.

הפסילה תחושב מיום הפקדת רישיון הנהיגה של הנאשמת במזכירות בית המשפט 15.02.2015.

אני פוסלת את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אותה עבירה שעליה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ותורשע בגינה, תוך התקופה האמורה או לאחריה.

ב"כ הנאשמת הונחתה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

מודעת זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון , שופטת

הוקלד על ידי דליה לינבנד